

**D. Marcvs Evangelista. Rodolphi Gvaltheri Tigurini in
Euangelium Iesu Christi secundum Marcum Homiliæ
CXXXIX.**

Gwalther, Rudolf

[S.I.], 1570

VD16 W 1048

Homilia XXXIX. Et uenerunt traecto mari in regionem Gadarenorum,
egressoq[ue] ei è naui, statim occurrit è monumentis homo spiritui
immundo obnoxius, qui domicilium habebat on monumentis. Et neq[ue] ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71833](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71833)

ergo & multis modis miseri sunt, qui adhuc homines metuantur, cum Christi promissionem habeant, quia se nobis semper vindicem fore promittit.

Tertio discipulorum diffiduntiam & nimium timorem corripit. Ita enim nos iuuat Christus, 3. Discipulos n interim via nostra minime adulterat. Exemplum simile alibi in Petro edidit, cum is iudicatum increpat.

& rem impetu territus subdidere inciperet. Et sane reprehensionem grauem merentur, quicquid homines metuantur, cum Christum sibi presentem habeant. Nobis potius cum Davide & Paulo dicent-

dum est: Dominus lux mea & salua mea, a quo nam timerem? Dominus robur vita mea, a quo ex- Psal. 17.

pancerem? Etsi eundem mihi sit per vallem umbra mortis, nihil malum timebo: nam tu tecum es; ibidem.

Virga tua & peduca tua me consolantur. Domino a me stante, non timebo quid mibi faciat homo. Psal. 11.8.

Item: Si Deus nobiscum, quis contra nos? Rom. 8.

Postremo quod tantu miraculi effectus fuerit apud spectatores, narratur. Affliti sunt timore ma- IIII. Miraculi

gen, numerum diuinam Christi virtutem percussi, cuius tam evidens argumentum videretur. Ea enim est fructus.

caris nostra infirmitas, ut diuina maiestatis praesentia, quantumvis virilem & salutarem, ab aliis hor-

ore quodam suffinere non possumus, cuius rei exemplum in Daniele & Apostolis multa habemus. Ad- Daniel. 10.

mittuntur preterea opus hoc insolitum, & palam in illo viriorem humana maiorem agnoscunt & pra- Luc. 5.

dant. Debet hoc eos, qui Dei beneficio ex periculis grauius liberati sunt, iuxta illud, cuius paulo Matth. 17.

autem meminimus: In die tribulationis invoca me, & eripi te, & glorificabis me. Hic autem non eam Apocal. 1. &c.

modo, quod ore sit, confessionem Deus requirit, sed totius etiam vita officia, quae simul omnia ad ipsius Psalm. 50.

gloriam institui debent. Et huc quidem tota huia cap. tractatio pertinet, cuius summa triplus mem-

bris comprehendit potest. Primo Dei verbum digne audiamus, ut fructus in nobis ferat. Deinde in

periculis, quae illius praedicationem comitantur, non defheremus. Tertio ex ijjdem eripi, Christum

agnoscamus salvatorem unicum, cui omnis debetur benedictio, honor, gloria & potestas in eternum.

Amen.

C A P V T V .

Et generunt tralecto mari in regionem Gaderonorum, egressoque ei è naui, statim occurrit è monumentis homo spiritu immundo obnoxius, qui domum suum habebat in monumentis. Et neque catenis quisquam poterat eum ligare, propterea quod cum sape compedibus & catenis unctus fuisset, discepta essent ab illo catene, & cōpedes cōminuta, neque quisquam valueret eum domare. Et semper die ac nocte in monibus & monumentis erat, clamans & concidens seipsum lapidis bus. Cum uidisset autem Iesum eminus, cucurrit & adorauit eum, & clamans uoce magna, dixit: Quid mihi tecum est Iesu fili Dei altissimi? Adiuro te per Deum, ne me torqueas. Dicebat enim illi: Exi spiritus immunde ab homine. Et interrogabat eum: Quod tibi nomen est? Et respondit, dicens: Legion mihi nomen est, quia multi sumus.

Veniam Dei filius, Iesus Christus, ideo in mundum venire, ut iuxta primam promissionem Argumentum reveris serpentis caput conculcaret, & opera diaboli dissolueret, totus quoque in hoc est, ut usus præ nos taliter agnoscamus & per fidem in ipsum saluemur. Acqui licet diabolus in Cruci sentis loci, Gen. 3. demum, & resurrectione sua verè debellarit, quando & peccata nostra expiavit, & mort. 1. Matt. 3. iii imperium regit: prius quam tamen haec fierent, se illius victorem esse, peculiaribus quibusdam ex- ampli declarant, quando nimis aliquos priuatim ex illius tyrannie afferuit, quos ille quoad cor pus simil & animam posidebat. Facit hoc cum primis praesens historia, que insignem Christi cum diabolo congreßum continet, in quo bona ingenium & vires, & contra verò Christi diuinam potentiam videre licet, & quibus rationibus nos quoque aduersus hostem nunc communem pugnare conueniat.

Dæmoniaci de-
scriptio.
Matth. 9.
De consensu
Evang. lib. 2.
cap. 24.

Orditur autem narrationem ab occasione miraculi Eusebii, quæ talis fuit. Cum post dilata-
tempestatē tracieō lacu ad Gadarenos venissent, obuios habent duos dæmoniacos sicuti Mattheū
narrat. Vnius verò tantum noster hic cum Luca meminit, nimisnam quid ille magis nos & illa
strior esset (ut Augustinus quoq; putauit) & magis in illo fureret satan. Et sane horribilis fuit res ipsa
nis, qua miseriū exagitauit, ut relictis vrbibus & hominum conueratione nudus discurret, tamen
& compedes confingeret, in sepulchris habitat, la pidibus deniq; cura seipsum tum aliis infil-
adè ut nemo illac tuò transire posset. Facti horum commemoratione ad declarandam Christi pos-
tiam, qui ymico verbo tantam ferociam non modò mitigare, verum etiam omnino frangere possit.

Elec̄tis noua in-
dies pericula oc-
currunt.

Psalm. 34.

Nec ostentanter prætereundum est, quod vix dum liberatis ex naufragijs periculo, neum occurreret,
& quidem gravius, quam prius illud fuisset. Solet enim Deus nouis subinde casibus suis exercere
er carnis discordiam castigare, & suam erga nos fidem aq; bonitatem declaret, nosq; in officio omnia,
qui in secundis faciliter exorbitamus. Ideo David multas esse ait tribulationes iustorum, & templa-
patis docent, nihil in hoc seculo nobis tutum & stabile esse, sed afflictionis iusta iactantia, quæ
Christi seruio sepe addixerunt. Huius non frequenter meminisse oportet, ne ignauum omnium nota
promittamus, sed ad pugnam semper parati simus.

Possit aliquid cō-
tra nos diaboli.

Ioan. 12. 16.

2. Cor. 5.

1. Pet. 5.

2. Corinth. 10.

2. Cor. 1.

Porro quoad demoniacum hunc, primò obseruabis, posse aliquid aduersus homines satan, &
lius vires immensas esse, nisi Dei potentia coercentur. Nec enim temere principes mundi & Du-
buius seculi dicuntur, & Leonini rugient illa Petrus confert, qui per petuum salutis nostræ infelix fuit,
quas eriam electi non raro experiuntur. Debent illa nos excitare, ne feciū sterlantia, aut mali
orum viribus confidamus, quæ nulle sunt, nisi praesenti spiritus Dei auxiliis fulcentur. Dicam
item, ne flatim de nobis ipsis aut alijs desperemus, quos sua tyrannie satan exigit. Confla-
trum, quod suam potentiam contra nos exercere non potest, nisi Dominus hoc illi permitat, quoniam
iustus sit & nostra salutis amantisimus, nos ut Paulus testatur, ultra vires tentari non potest,
& ipsius diaboli conatus sic dirigit, ut & gloria sua propugnare & nostra salutis conferuenda
viant, quod ipsum in praesenti quoq; historia suo loco videbitis.

Diaboli inge-
niū, & quales
faciat suos cul-
tores.

3. Nudos facit.

Deinde quod nam sit diaboli ingenium exprimitur, & quales officiat, quos sua tyrannie sub-
suegit. Horribilis est miseriū huīus conditio, quoad corpus. At multò inferius & infelicius egit,
in quorum animis satan imperium obtinet. Primo nudus discurret hic, & vestes vel abjecta vel
rioſe dilacerat. Est hic primus diaboli effectus, quod innocentes vestes eripit, & facit, ut in Dein
spectu nudis & aeterna confusione digni compareant, quos ille primum ad suam similitudinem cura-
rat. Facit hoc quod de primis parentibus legitur, qui mox se nudos esse viderunt, ut primi pater
et consiliū fecuti, de veritate arboris fructu comedenterunt. Et ut illi innocentiam, in qua condicunt,
abstulerit, ita hodie in hoc est, ut Christianum nobis auferat, cuius merito nostra nuditas tegitur. Quia
dorem omnē extinguit, ut nullius flagitiis nos pudeat, modò illud carnis adulberat: cuius rectem
in auarisijs, surarisijs, corticatoribus, adulterijs, ebriosijs & horum similibus paſti occurrit. Quia
pudentia ferē deuenient, ut sceleribus suis publicē gloriorientur, & ex ijs laudem querant,

2. Furit, & fu-
rere facit, &c.

Psalm. 2.

Secundo indomitus furit, nec ullis vinculis coerceri potest, adhuc tam seipsum quem alii que-
rere facit. Talijs & sua natura est satan, & tales facti in quos imperium obtinet. Nec enim in
subiecti vult ipse, & omnis disciplina obores facit, qui Deo subiecti, & Christi legibus barrere debent.
Horum enim voces sunt in Psalmo: Rumpamus vincula eorum, & lora eorum à nobis abiciamus.
Vbi verò Christianæ disciplina vincula ruperunt, mox in omne seculis effusis, corruptissimi sive affe-
ctibus indulgent, & ita sibi ipsi simul & alijs incommodeant. Quod ipsum in ijs quotidianis ceteris, spes
pauli ante commemorauimus: Qui vel exemplo prauo, vel etiam violenta temeritate ita aduersari
nes bonos gravantur, ut immanibus bellus tuitus quam illis cohabitare queat.

3. Sepulchra
inhabitat.

Psalm. 14.

Rom. 3.

1. Timoth. 5.

Tertio relicta cimitate, in desertis, montibus, & sepulchris habitat. Postquam enim satan à Deo
regno excidit, sanctiorū cimitate & Dei domum ferre non potest, sed penes eos sibi domicilium leigit,
qui peccatorum luto toti immersi sunt, & quorum guttur instar parentis sepulchri est, quib; rident
mortui sunt, sicuti de vidua lasciviente Paulus loquitur. Et ipsius similes sunt quorū illi ferti-
gendoz prabent. Nam & ipsi sacros piorum cœta & ecclesiā odifice solent, in qua pacem et procœlio

nem p̄j
gunt, &
def aut
re perdant
Priu-
lan fer-
niones ho-
eum defi-
diaboli ii
olim gen-
mabus m
tua salu-
mat, ann
lamentatio
pinatur.

Vide
longe o-
fud occu-
plum infi-
frat, quod
ius, Au-
rapere, &
quando
afferten
scelerum
te copia
Dei

fibi cum
cunctis i-
saluandis
damnari
pi. Re
bonum
redescen-
in Crispi
nobis te
preferat
illis stat
se testan
dimur,
loguant

Tu
fi inde
relinque
te tempo
fibice
publicas
vel occi-

nem ipi omnes inuenient, mundum vero sectantur, & immanibus peccatorum sepulchris se immergunt, & ita sibi p[ro]p[ri]o aeternam mortem conciliant, nisi Christus illis vindex et afferor occurrat. Pro-
p[ro]p[ri]o autem in horum confederations diligenter versari, ut diaboli tyrannidem cauere discamus,

ne illius blanditias admittamus, quibus hoc unum querit, ut irreveritos nos tam anima quam corpo-
re perda.

Principiam vero hinc discedamus, illud quoq[ue] obseruemus, quod Chrysostomus amoret, diabo-
lum fere circa sepulchrum suas praefigias exercere, ut falsas de animarum post mortem conditione opi-
niones hominum animis instilleret, que postea absurdissimum superstitionum semiuaria sunt. Quia v[er]o animarum appa-
reum defunctorum animae (ut scriptura docet) non in terris oberrant, sed ad suum locum colliguntur, Ioan. 5.
diaboli illusiones censi debent, quecumque illarum apparitionibus dicuntur. Qui hoc stratagemate
dum gentes, deinde sub Papatu Christiani quoq[ue] nominis professores dementavit, ut falsissimas de ani-
matus mortuorum, deg[ra]duis expiationibus opiniones admiserint, quibus universa religio &
vita futuri ratio labefactatur. H[oc] enim purgatorium debemus, missa item pro defunctis, trigesi-
mas, anniversaria, & totum penitentiam superstitutionis chaos, que & animas viuentium inanibus terrori-
mentis vexarunt, & opes cum publicas cum privatas Monachis & sacrificiis depravandas pro-
finarunt. Sed de his suo loco plura dicentur. Vnde infra homil. 37.

Videamus nunc quomodo se in hoc nomine ad Christi conspectum diabolus gesserit. Primum à Demoniacis
longe occurrat, supplices procedit & miserabiliter clamat. Id vero facit, non quod Christum amerit,
sed occulto illius potentia attractus. Et hic suam impotentiam prodit, qui alibi se aduersus Christi
dominum insolenter effert, & fibi omnium rerum dominum vendicat. Plurimam vero consolationem af-

ferat, quod satan ipse vel iniurias Christi cum adducit, quem coram sub sua potestate habere videba-
tur. Ad eum verum est, quod electos nemo a dilectione Dei separare posset, aut oves e[st] Christi manibus Rom. 8.

asper, ut ipse etiam diabolus reddat vel iniurias, quos iam rapuisse videbatur. Et hoc frequenter, Ioan. 10.
quando plaga, quibus nos perdere cupit, nobis ad Dei cognitionem & ardenter salutis studium ad-
iumento suis. Vnde Iobi historiam, &c. H[oc] ut nobis in tentationib[us] dulcissimam consolationem af-
ferunt, ita admonent, n[on] temere de eorum salute desperemus, quos à diabolo obfideri & per omne
genus rapi videamus. Erit fortasse tempus, quando hoc h[ab]itus communis rabies illos de sala-
tificate coget, & illius desiderium in animis iorum accenderet.

Dende, Quid inquit mihi secum es? Iesu fili Dei filium agnoscit, & simul nihil Diabolo nihil
sibi cum illa communie esse faciet, quod supra queque illum fecisse vidimus. Et vero quidem hoc di-
ci, est in alijs sit mendacissimus. Christus enim quantum es[ta] nihil nisi veritas & falsus es[ta] ac nobis
saluandis in mundum venit. Diabolus vero ab initio mendax & homicida fuit, & ut ipse se aeternae
damnacionis adiudicatum esse nonit, ita universum humanan genus secum ad interitum trahere cu-
pi. Recl[us] ergo clamat: Quid mihi tecum es? Iesu? &c. Arqui virinam vici sim clamarent omnes
boni. Quid nobis secum es? ò satan, cum ex tua tyrannidē afferteris Christus sui regni ciues et ha-
rides fecerit? At ea es[ta] hodie prob dolor, multorum perueritas, ut cum Christiani dici velint, &
in Christum baptizati sint, alieni tamen ab omni pietatis studio, tantum non publicè clament: Quid
nobis tecum es? Christe? Quid enim aliud faciant, qui certus sacros fastidire, in quibus suam nobis
profectam Christus promisit? qui item verbi doctrinam odio habent, sacramenta negligunt, aut ab
illis statim ad diabolica studia transeunt? Ita certè se diaboli confortes, & a Christo alienissimos es-
si testantur. At plusquam belluina stupiditas es[ta], ad diaboli vocem exhorresco, quam h[ab]em
amus, hanc ipsam vero non agnoscerem in nobis ipsis, vel in alijs, qui factis & operibus illud ipsum
legantur.

Tertiò inducias petet, dicens: Adiuro te per Deum, ne me torques. Torquebatur enim Christi
inducere præsentia, ut pote sibi p[ro]p[ri]o male confidens. Et molestissimum illi es[ta], si loco cedere, & illos
removere cogatur, quos perditas vellet. Et licet se a Christo vincendum esse norit, illum tamen an-
ti temporis venisse queritur apud Matthæum. Es[ta] hoc proprium diaboli, ut moras neccat, quando
videndum esse videt. Experimur hoc publice & priuatim, quando vel de ecclesiistarum & rerum
publicarum reformatione, vel morum emendatione agitur. Ibi enim mirifice tergiueratur satan, &
vel occuliti suggestionibus, vel per sua organa omnis generis rationes proponit, quibus nos ab inspi-
riuantur.

Diaboli indu-
cias petet si qua-
do cedendum est.

euro renocat, ne quid temere & intempestiuè tentando tam nobis ipsis quam alijs periculum auctores simus, aut etiam communis religione cause incommodemus. Et enim eius est abutia, si veritas & religionis studium simulare, & huius praetextu illa quam maximè impetrare norit. Hinc omniem moram abrumptere oportet, ne dum aliquam admittimus, ille interea vires colligat, si ipsis sibi dati ad sui regni confirmationem, nostra vero salutis euerctionem abutatur. Ceterum, nubolo ipsis, sic impensis quoq; qui eius mancipia sunt, semper citius quam vellent Christus occurrit, qui pī audīsimē expectant. Ut enim hi redemptorem agnoscunt, ita illi proprie confientia testimoniū conuicti, iudicem exhorrent. At quā maior miseria & infelicitas, quam ad Christi occursum consternari, sine quo nostra salus subsistere nequit? Studeamus ergo pietati, & nihil nobis tam leuum & cundum erit, quam nouissimus Christi aduentus, in quo redemptio nostra, tam quod corpus quod animas, plenissimē absolvetur.

Christus satana terguer faciem non audit, &c.

Quid vero inter ista Christus? Non audit tergiuerantem satanam, sed exire iubet. Interim de nomine querit, quod ille in solitum planè & terrificum sibi pī tribuit, dum se Legionem dicit: Nimirum ob multitudinem. Habet enim Legio apud Romanos decem cohortes, cohortes quinque manipulos, manipulos milites viginis quinque. Constatbat itaque Legio militib; in summā ducenties millibus & quingentis. Apparet autem in hoc nomine diaboli ingenium, quia parente imitatione homines territare solet: quem egregiè imitantur tyranni qui titulis ad terrorum & valarum ostentationem compoſitū se apud populū rudem & metuolū venditant. Ceterum ipsi senti suam impotentiam potius prodiit satan, Christi vero potentiam & virtutem illustrat, quā tot millibus instruet uno verbo ejicitur, & ne unum quidem hominumcē sub suo imperio reponet. Quae etiam causa fuit Christo, cur illum de nomine suo interrogare voluerit. Interimibile est exemplum hoc, quod docemur, quam periculosa sit hominum conditio, si suam opem & rationem Deus nobis subducet, quando tota diabolorum legio in uno aliquo locum habere posset, & contra vero soletur nos Christi potentia, cuius exemplum quoq; nos imitari conuenit, ne diebus membrorum ipsius blanditias sive tergiuerationes admittamus, sed contra illum fortius pugnemus, ut hoc fugato caelesti regni bracium asequamur in hoc ipso Christo Iesu Domino nostro, cui dñe benedictio, honor, gloria & potestas in aeternum. Amen.

H O M I L I A . X L .

Et deprecabantur eum multū, ne se emitteret extra regionē. Erat autem ibi iuxta montes grex porcorum magnus, pacens. Et deprecabantur eum omnes dæmones, dicentes: Mitte nos in porcos, ut in eos introeamus. Et permisit eis statim Iesus. Et egressi spiritus immundi in gressi sunt in porcos: & ferebatur grex per præcepis in mare. Erant autem ferre bis mille, ac suffocati sunt in mari. Porro qui pascebant porcos fugerunt, & renuntiarunt in ciuitatem & in agros: & egressi sunt ad undum quid esset quod acciderat. Et uenient ad Iesum, & uident demoniacum sedentem ac uelutum & sanam mentis, qui habuerat legiōnem, & timuerunt. Et narrauerunt illis qui uiderant, qualiter accidisse dæmoniaco, & de porcis. Et cooperunt eum rogare, ut discederet de nibus ipsis. Et cum ingressus esset nāuim, rogabat illum quisuerat à dæmonio corruptus, ut esset cum illo. Iesus autem non admisit eum, sed ait illi: Abi in domum tuam ad tuos, & annuntia illis, quanta tibi Dominus fecerit, & misertus sit tui. Et abiit, & cepit prædicare in De capoli, quanta sibi fecisset Iesus, & omnes mirabantur.

Argumentum **C**hristus Iesus saluator noster hoc miraculo non modo diuina sue virtutis specimen exhibet, & uisa presens verum etiam nos aduersus hostem nostrum communem, satanam, instruit, quō faciliter illi dominis vincere & expelli queat. Facit huc, quod illum tam probēt etandū proponit, quo nam ingrediuntur, si pro